

ה"ת 58809/07/14 - משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נגד אורית כהן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 58809-07-14 משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה נ' כהן
בפני כב' השופטת אספרנצה אלון
המבקשת
נגד
המשיבה
אורית כהן

החלטה (בקשה להמשך החזקה בתפוס על פי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי)

במוקד ההכרעה השאלה היש מקום להאריך את תפיסת הרכב שנתפס בידי המשטרה ביום 4/2/14 למשך 180 יום נוספים.

ברקע יסופר כי חקירה סבוכה מתנהלת מזה זמן, בגין ייבוא וסחר של רכבי יוקרה יוקרתיים החשודים כגנובים ומזויפים. לאחרונה נדרשו בתי המשפט במחוז חיפה ליתן החלטות בדבר החזקת הרכבים התפוסים. חלק מההחלטות נבחנו על ידי בית המשפט המחוזי ואחת מהן אף נבחנה על ידי בית המשפט העליון (בש"פ 2189/14 מיום 24/4/14).

הרכב נשוא בקשה זו הנו רכב ב.מ.וו, נושא לוחית זיהוי ישראלית 75-394-90 אשר יובא לכאורה בייבוא אישי על ידי המשיבה. במסגרת טיעוניה הגישה המבקשת לבית המשפט דו"ח סודי המפרט את העובדות המהוות בסיס לכאורה לחשד כי המשיבה סחרה ברכב ו/או קיבלה את הרכב החשוד כגנוב, וכן הצורך החקירתי בהמשך החזקת הרכב. המבקשת הוסיפה וטענה כי אין לשחרר את הרכב גם בשל תקנות המכס ותקנות התעבורה שמכוחן לא תוכל המשיבה לעשות שימוש ברכב ו/או לקבל רישוי לרכב בארץ. עילות התפיסה, לטענת המבקשת, הן מכוח סעיפים 32 ו-34 לפקודת סדר הדין הפלילי וסעיף 26 לחוק הלבנת הון.

מנגד, טען ב"כ המשיבה כי יש להפריד בין טענות המבקשת מכוח הדין הפלילי לבין טענות לתפיסה מכוח פקודת המכס ותקנות התעבורה, שאינן רלוונטיות להליך זה. לכשתוגש בקשה על ידי גובה המכס ו/או פקיד הרישוי, תתמודד המשיבה עם טענות אלה, בהליך שם. לטעמו, יש להורות על החזרת הרכב לידי המשיבה, שקנתה את הרכב בתום לב ובתמורה. המשיבה, לתפיסתו, הנה קרבן העבירה ויש לשמור על זכויותיה. העתרות לבקשת המבקשת לפרק זמן נוסף של 180 יום אינו מידתי ומגביר את נזקי המשיבה, שלא לצורך. המשיבה רכשה, לטענתה, רכב תקין, שילמה עבורו ממיטב כספיה ואינה חשודה בדבר.

בתום הדיון צירף כל אחד מהצדדים פסיקה התומכת בעמדתו: הסנגור המציא את החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 555/07 מוחמד יחיא נ' מ"י וכן את החלטת מותב זה במסגרת תיק ה"ת 42690-04-14. שם הורה בית המשפט על

שחרור הרכב בתנאים וזאת בתקופת החזקה הסטטוטורית, משמע- בעניינו, שהתקופה הסטטוטורית חלפה, הרי שמכוח קל וחומר יש להורות על שחרור הרכב לידי המשיבה.

מנגד צירפה המבקשת את החלטת בית המשפט המחוזי שניתנה ביום 07/9/14 (ע"ח 9925-09-14 ע"י כב' השופטת תמר שרון נתנאל) בה האריך בית המשפט את המועד להחזקת רכב, אמנם רכב אחר ומשיב אחר, אך מדובר באותה פרשה של גניבה וזיוף של רכבים בחו"ל, ייבואם אישי לארץ וזיוף מסמכי הרישום והרישוי לרכב שנמכר לרוכש. כן ביקשה המבקשת לסמוך ידה על ההחלטות בבש"פ 321/02 אברהים אבו שארב נ' מ"י ואח' (מיום 2/4/2002), ה"ת (שלום רמלה) 45577-11-10 **משטרת אתג"ר לוד- גניבות נ' פז ואח'** (20/7/11) ואת צ"א (שלום ת"א) 20249-12-11 **הרשות להגבלים עסקיים נ' קופר ואח'** (1/3/12).

המסגרת הנורמטיבית החלה בעניינו היא בהתאם לסעיפים 32-35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, וסעיפים 21 ו- 26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

כאמור, במוקד ההכרעה השאלה האם המשך החזקת הרכב בידי המבקשת ל- 180 יום נוספים הנה מידתית וסבירה, ביחס למשיבה ולהיקף החקירה ומורכבותה. לשון אחרת- יש לאזן בין האינטרס הפרטי לבין האינטרס הציבורי.

ביחס לחקירה- אין ספק שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, המתנהלת בארץ ובשיתוף המחלקה הבינלאומית לביצוע פעולות חקירה במדינות בחו"ל. מהדו"ח הסודי עולה כי פעולות החקירה מתבצעות באופן שוטף וכי אכן מדובר ברכב גנוב שפרטיו זויפו; הפרטים שצוינו ברישיון הייבוא אינם תואמים הרכב ו/או הרישיונות שניתנו לגביו.

לגבי המשיבה יצוין כי אין רבותא האם אכן רכשה בתום לב ובתמורה מלאה את הרכב, כטענת הסנגור, או שמדובר במשיבה שקיים חשד סביר כי החזיקה נכס החשוד כגנוב, לכל הפחות, שהרי גם במקרה של רוכש תם לב ובתמורה מלאה, כפי שקבעה כב' השופטת תמר שרון נתנאל, גם במקרה זה האריכה את החזקת רכב מעבר ל- 180 יום ובאותו מקרה- עד ליום 4/1/15 (ע"ח 9925-09-14).

ברי אפוא כי יש לשמור על הרכב כראיה בהליך הפלילי שיתנהל, ככל הנראה לאחר שיוגשו כתבי אישום נגד המעורבים בפרשה. ברי גם כי החזרת הרכב לידי המשיבה תחבל בראיה זו. האינטרס הציבורי מחייב אכיפת חוק ויש למגר הנגע של גניבות וזיופים של כלי רכב. מניעת השימוש בהם תחזק האינטרס הציבורי. יש לזכור אף כי לא נסתרה הטענה כי הרכב אינו ראוי לשימוש תחבורתי וכי לא ניתן יהיה לקבל עבורו אישור שימוש על ידי רשות הרישוי. משכך הם פני הדברים, המשך החזקתו של הרכב המזויף בידי המבקשת אינו פוגע פגיעה שאינה מידתית במשיבה.

באיזון הראוי בין הזכות לפרטיות, כמו גם זכותו של אדם לשימוש בקניינו מכוח חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לבין האינטרס הציבורי ויישום הפסיקה הרלוונטית על נסיבות המקרה שבפני מביא לתוצאה כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי - הן האינטרס להשלמת החקירה עד להגשת כתב אישום והן האינטרס הציבורי שכלי רכב מזויפים לא ינועו בכבישים ובמיוחד כלי רכב שאין להם אישור תנועה בארץ. לפיכך אני נעתרת לבקשה ומאריכה החזקת הרכב, התפוס, בידי המשיבה ל- 180 יום שמנינם יחל מיום 1/8/14.

בשולי ההחלטה אציין כי עמדת הסניגור המלומד, עו"ד פארס בריק, כי יש להכריע אך ורק על פי הדין הפלילי - נכונה בעיני. הכלל הוא כי הדין מבחין בין הדין הפלילי לבין פקודת המכס. מדובר בשני מסלולים נפרדים שאין לערבב ביניהם. ראה ה"ת (חיפה) 16423/05/11 **קיריל ריבצ'קוב נ' מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה** (22/05/11), בג"צ 252/81 **מנהל אגף המכס והבלו נ' דוד שעה**, פ"ד לה (4) 558 וע"ח (באר שבע) 55056-01-11 **דובק בע"מ נ' גובה המכס ואח'** (28/8/11). יצוין אף כי לא הוצג אישור בדבר תפיסה על ידי אגף המכס והמע"מ.

הדו"ח הסודי יוחזר במסירה אישית לידי נציג המבקשת, באמצעות מזכירות בית המשפט והוא מופקד במעטפה סגורה.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ד, 19 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.